

[Frank Jensen]

bejdskraft på den anden side af år 2000. Blot det til eftertanke! Det er altså ikke bare noget hokusfokus, det er også en nødvendig investering for samfundet, for at vi kan have den nødvendige veluddannede arbejdskraft på den anden side af år 2000.

Jeg var glad for undervisningsministerens mange pæne ord om beslutningsforslaget. Jeg skal derfor koncentrere mig om de områder, hvor ministeren antydede en uenighed.

Det drejer sig om det obligatoriske ophold på udenlandske uddannelsesinstitutioner. Det er rigtigt, at vi igennem de seneste år har fået etableret nogle muligheder for at stimulere unge mennesker til at tage til udlandet. Vi har Nordplus, programmet for de nordiske lande, vi har Erasmusprogrammet i EF-sammenhæng – gode, vigtige instrumenter til at få unge mennesker til udlandet.

Det lykkedes os her for kort tid siden i Folketingets Uddannelsesudvalg at fastholde muligheden for at tage SU'en med til udlandet uden først at skulle være indskrevet på en dansk uddannelsesinstitution, blot det kunne meriteres, når man kom tilbage fra udlandet – et godt instrument til at sørge for, at unge mennesker får mulighed for at komme til udlandet.

Men uanset alt det må vi erkende, at vi i Danmark i dag også i de videregående uddannelser er mere nationalt orienteret, end man var i middelalderen – at vi er for lidt internationalt orienteret og mindre, end man var det i middelalderen. Derfor er der behov for på alle områder at få etableret nogle instrumenter til at få den internationale horisont udvidet. Det bliver utrolig vigtigt for Danmark i fremtiden at få så mange som muligt til at tage ud i den store verden og få en vidensoverførsel hjem til Danmark, men også lære de færdigheder, som er nødvendige for, at vores industri- og eksportsektor får mulighed for at opnå nye markedsandele ude i den store verden.

Jeg har forstået, at der er flere, der er betænkelige ved at sige: Fri adgang til samtlige uddannelser. Ikke mindst sundhedsuddannelsesområdet har været trukket frem som et eksempel.

Lad mig sige, at når det drejer sig om lægeuddannelsen, kan vi se, at vi i dag er nede på et optagelsestal på 400 – det er i hvert fald det, jeg har forstået skal være optagelsestallet her til sommer. 400 er det antal færdiguddannede

kandidater, man forventer at skulle bruge i den anden ende. Det vil sige, at vi er helt nede i bund for så vidt angår optagelsestallet på lægeuddannelsen, og de beregninger, vi har set ude fra institutionerne og fra folk, der har forstand på det arbejdsmarked, som lægerne frekventerer, viser, at vi altså har mulighed for at lave et meroptag ud over de 400.

Tallet for, hvor mange der var adgangsrant inden for lægeuddannelsen sidste år, var 188, så jeg er ikke så nervøs for, at de unge mennesker vil søge derhen, hvor der er den største fare for at løbe ind i arbejdsløshed.

Vores handlingsplan lægger op til, at vi skal give unge mennesker en betydelig bedre vejledning, en betydelig bedre indsigt i, hvordan arbejdsmarkedsforholdene er. Så vil de også være i stand til at træffe deres uddannelsesvalg, for vi giver dem selv et ansvar for, at de træffer det rigtige valg. Vi skal væk fra, at vi har et formynderi, hvor samfundet tager ansvaret fra de unge. Derfor vil vi gerne være med til at give unge mennesker et ansvar for, at de træffer det rigtige valg. Men pladserne – dette er sagt til hr. Lys-holm Christensen – pladserne skal være der.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Frank Jensen sagde, at af dem, der var adgangsrant – det er jo så et nyt ord i det danske sprog – var der mange, der kom på arbejdsløshedsdagpenge eller bistandshjælp. Det er jo faktisk sådan, som det står i forslaget bemærkninger, at det åbenbart kun er 18 pct. – men det er selvfølgelig også mange – der kommer på egentlig forsørgelse; resten får altså job eller rejser eller bor hjemme, eller hvad de nu gør, det fremgår ikke. Men det er altså under 1/5 af de såkaldt adgangsrante, der kommer på bistandshjælp eller på dagpenge, og det synes jeg lige man bør fremhæve.

Så er der en ting, som jeg har savnet i Socialdemokratiets handlingsplan, og som jeg også har savnet i hr. Frank Jensens svartale. Det er jo ikke nok, at vi lukker de unge mennesker ind. Hvis vi nu forestillede os, at vi ophævede adgangsbegrænsningen og lukkede folk ind og sagde: Det er fint, kom I bare ind her! – så er det ikke nok, fordi der stadig væk er meget store problemer på en del af uddannelserne med et kæmpestort frafald, et frafald på op mod 70–80 pct., og der er ingen uddannelsessystemer, der